

Prinsipper om svømmeopplæring

Svømmeforbundets syn på svømmeopplæring, i regi av kommunen, i regi av private fortjenestebaserte aktører og i regi av idrettslag tilknyttet Norges Idrettsforbund (svømmeklubber/-grupper i fleridrettslag)

Det er etter vårt syn to separate problemstillinger: 1) hvem har anledning til å drive aktivitet i spillemiddelfinansierte anlegg og 2) hvilke forutsetninger skal gjelde for aktiviteten.

Svømmeopplæring i regi av kommunen:

Utgangspunktet er opplæringsloven og tilhørende kompetansemål i læreplan for kroppsøvingfaget. Det er kommunens ansvar å lære barna å svømme. Kommunen plikter å stille til rådighet de ressursene som er nødvendige for å nå kompetansemålene gjennom ordinær opplæring, i **skoletiden, uten kostnad**. At kommunen legger undervisning utenom skoletiden, og tar betalt for det, bryter etter vårt syn kommunens opplæringsplikt. Det gjør selvfølgelig ingen forskjell at det er et driftsselskap som på vegne av kommunen står for opplæring og innkreving av det som reelt sett er å betrakte som skolepenger.

Vurdert mot Bestemmelsene («Bestemmelser om tilskudd til anlegg for idrett og fysisk aktivitet», utgitt av Kulturdepartementet) derimot, er det uproblematisk at kommunen (som anleggseier) driver svømmeopplæring. Dette gjelder også der driften av anlegget er lagt ut i et kommunalt foretak (KF) eller et heleid kommunalt aksjeselskap. Det er vurdert mot *opplæringsloven* vi mener det er svært uheldig at kommunen (som ansvarlig for grunnskoleopplæringen) tar betalt for å gjøre det de er forpliktet til å tilby gratis i skoletiden.

I tillegg ser vi det selvfølgelig som uheldig at en kommune skulle velge å frata frivillige organisasjoner en aktivitet som utgjør en helt vesentlig del av eksistensgrunnlaget, både når det gjelder tillæring av nødvendige grunnferdigheter, rekruttering og inntjening.

Et tilsvarende resonnement ligger bak vårt standpunkt om at det er uheldig der kommuner krever høyere satser for bassengtimer til svømmeopplæring enn for bassengtimer til annen trening. Kommunen tar i disse tilfellene penger for at frivillige organisasjoner skal løse en oppgave som kommunen er lovpålagt å gjøre selv.

Svømmeopplæring og andre aktiviteter i regi av private, fortjenestebaserte aktører

Svømmeanlegget har ikke adgang til å la en svømmeskole i regi av et enkeltmannsforetak eller andre selskapsformer bruke anlegget til svømmeopplæring. Private, fortjenestebaserte aktører kan ikke drive aktivitet i spillemiddelfinansierte anlegg. Dette kommer eksplisitt fram i Bestemmelsene pkt 2.3.4, tredje avsnitt: «Anleggseier har ikke adgang til å inngå bruksavtaler med private, fortjenestebaserte aktører.» Ved å leie ut til private, fortjenestebaserte aktører bryter kommunen de forpliktelsene de har påtatt seg ved å søke om spillemidler til anlegget, og tilskuddet kan kreves tilbakebetalt.

«Private, fortjenestebaserte aktører» er grovt regnet alt annet enn offentlig virksomhet og idrettslag/andre aktører i frivillig sektor. Svømmeklubber/-grupper tilknyttet Norges Svømmeforbund er **aldri** private, fortjenestebaserte aktører og driver ikke kommersiell virksomhet. Et idrettslag har ingen eiere som tar ut utbytte eller fortjeneste: alle inntekter går inn igjen i driften og bidrar til å skape mer og bedre aktivitet.

Norges Svømmeforbund rapporterer all slik virksomhet vi blir gjort kjent med til Kulturdepartementet, med kopi til anleggseier og virksomhetshaver.

Svømmeopplæring i regi av svømmeklubber/-grupper tilknyttet Norges

Svømmeforbund

Svømmeopplæring er en integrert del av klubbens ordinære idrettslige aktivitet; det er å regne som kjernevirksomhet i barne- og ungdomsidretten. Barna som deltar på svømmeopplæring er medlemmer i svømmeklubben/-gruppa, og tilbudet er å betrakte som «allmenn idrettslig virksomhet», jf Bestemmelsene pkt 2.3.1. Konsekvensen av dette er at klubbens svømmeopplæring skal ha samme vilkår i anlegget som klubbens øvrige aktivitet, altså samme vilkår som gjelder for alle idrettslagenes bruk av kommunens anlegg.

De elementer som inngår i Norges Svømmeskole er det vi anser som grunnleggende ferdigheter som kreves for å kunne gå videre til trenings- og konkurransegrupper i klubben/gruppen, eller til opplæringstilbudet for de andre grenene som er en del av Norges Svømmeforbund (stup, synkron, vannpolo, Open Water). Svømmeopplæring er derfor å anse som allmenn idrettslig aktivitet siden den er grunnlaget for de motoriske basisferdighetene for alle våre grener.

Svømmeopplæring mot betaling i regi av private selskaper som drifter anlegg på vegne av kommunen

Bestemmelsene åpner nå for at anleggseier kan sette bort driften til private, fortjenestebaserte aktører, for eksempel et aksjeselskap. Det er avgjørende å skille mellom drift og bruk. Norges Svømmeforbund mener at det at selskapet driver svømmeopplæring mot betaling i anlegget kan komme i konflikt med Bestemmelsene pkt 2.3.4, tredje avsnitt: «Anleggseier har ikke adgang til å inngå bruksavtaler med private, fortjenestebaserte aktører.». Hvis anleggseier, eller deres representanter, driver svømmeopplæring til eksklusjon for svømmeklubben(e), slik at klubben ikke får mulighet til å drive svømmeopplæring som en del av sin aktivitet i anlegget, vil dette etter NSFs syn være brudd på Bestemmelsene pkt 2.3.1. og kravet om at anlegget skal være åpent for allmenn idrettslig aktivitet.

Prinsipper om betaling for tilgang til svømmeanlegg/basseng

Om betaling av inngangspenger/årskort (evt. i tillegg til klubbens leie av basseng)

Betaling av inngangspenger (enkeltbillett, klippekort, årskort e.l.) for å kunne delta på aktiviteter i et svømmeanlegg vil innebære en forskjellbehandling for svømmeidretten i forhold til andre idretter. For andre typer idrettsanlegg (idrettshaller, fotballbaner osv) finnes det ikke praksis hvor anleggseier krever inngangspenger i tillegg til evt klubbens leieutgifter for bruk av anlegget. Betaling av inngangspenger for bruk av svømmeanlegg vil derfor bidra til at svømmeidretten blir påført ekstrakostnader i forhold til andre idretter, en kostnad som bidrar til at svømmeidrettene blir dyrere enn andre idretter. Økonomi som barriere er et viktig tema for norsk idrett og norsk svømming, og like vilkår for tilgang til offentlige idrettsanlegg er et viktig bidrag til å redusere barrieren.

Om ulik pris for leie av svømmebasseng og andre idrettsanlegg (begge finansiert med hjelp av spillemidler)

Ulik pris for leie av ulike typer idrettsanlegg bidrar til at det blir ulike utgangspunkt for de forskjellige idrettens total kostnader. Kommunene har et ansvar for å tilrettelegge for idrett og fysisk aktivitet, og med dette følger også et ansvar for å tilrettelegge for at alle kan drive den idretten eller aktivitetsformen som passer en best. Kommunene bør derfor tilrettelegge for at alle idrettslag har like betingelser for bruk av kommunale idrettsanlegg, aller helst gratis bruk av kommunale idrettsanlegg for alle idrettslag i kommunen. På den måte vil kommunen bidra til at barn og unge lettere kan velge idrettsaktivitet uten at økonomi skal være en faktor for valg av idrett.

